

URZĄD PATENTOWY

F426 13/44

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 26191.

Kl. 72 d, 19/03.

Sageb Société Anonyme de Gestion et d' Exploitation de brevets
(Fryburg, Szwajcaria).

Pocisk nie dający odłamków.

Zgłoszono 29 września 1936 r.

Udzielono 8 lutego 1938 r.

Pierwszeństwo: 30 września 1935 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy pocisku smugowego, dymnego lub do strzelania ćwiczebnego, którego można używać wielokrotnie, przy czym pocisk ten w chwili działania nie daje żadnych odłamków ani nie wyrzuca na zewnątrz korków lub innych narządów zamykających.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny pocisku, a fig. 2 — zawór w położeniu otwartym.

W dnie skorupy 1 pocisku, przeznaczonego do moździerzcy i zaopatrzonego w brzechwy, znajduje się wydrążenie 2 (fig. 2), zamknięte zaworem 3, utrzymywanym

w położeniu zamykającym przez zaciśnięcie go lub w jakikolwiek inny odpowiedni sposób, np. za pomocą czopa, kitu, sprężyny, i t. d., przy czym zawór ten nie powinien przesuwać się ku tyłowi pod wpływem uderzeń w czasie transportu i manipulacji, lecz powinien przesunąć się w odpowiedniej chwili po zapaleniu ładunku wewnętrznego pocisku, jak to wyjaśniono dalej.

Wydrążenie 2 w niniejszym przykładzie wykonania posiada pierścieniowy występ 3^a, który uniemożliwia wpadnięcie zaworu w głąb pocisku, zwłaszcza pod wpływem ciśnienia gazów prochowych w chwili wystrzału.

Do uszczelnienia zaworu w jego gnieździe w skorupie pocisku najlepiej służy gęsty lakier kopalowy lub inny odpowiedni środek.

Część 4 wydrażenia 2 poza zaworem 3 jest połączona z powietrzem zewnętrznym za pomocą jednego lub kilku otworów 5 o zmiennym nachyleniu.

W dno skorupy pocisku wkręcony jest ogon 6 zaopatrzony w brzechwy.

W masie dymnej (złożonej np. z sześciochloro-etanu i krzemku wapnia, ewentualnie z dodatkiem barwnika), którą jest pocisk nabity, wykonany jest kanał 9, w którym umieszczona jest masa zapalająca (np. mieszanina sześciochloro-etanu i glinu). Kanał 9 łączy zawór 3 ze spłonką 10, zawierającą najlepiej piorunian rtęci.

O ile zachodzi potrzeba umieszczenia we wnętrzu skorupy pocisku ciężaru wyrównawczego, złożonego np. z krzemionki, smoły lub innego odpowiedniego materiału, umieszcza się go najlepiej na wewnętrznym obwodzie pocisku w miejscu największej średnicy. W skorupę pocisku jest z przodu wkręcona głowica 12, w którą wkręca się zapalnik 13. Podczas przechowywania w magazynie zamiast zapalnika może być wkręcony szczelny korek.

Pocisk ten działa w sposób następujący.

W chwili wystrzału występ pierścieniowy 3ª zabezpiecza zawór 3 przed przesunięciem się do wnętrza pocisku pod wpływem ciśnienia gazów prochowych. W chwili uderzenia pocisku o przeszkodę zapalnik 13 zapala spłonkę pobudzającą 10. Ciepło, wytworzone przez wybuch tej spłonki, doprowadza sześciochloro-etan do temperatury, wyższej od jego punktu wrzenia (181°), przy czym tworzy się chlorek glinu (o punkcie wrzenia 183°), który przenosi natychmiast zapłon wzdłuż całego kanału 9. Wytworzone ciśnienie otwiera zawór 3, który zostaje odrzucony w położenie, przedstawione na fig. 2.

Spalanie się masy dymnej 8, zapalanej przez masę 9, i wychodzenie dymu przez otwory 5 odbywa się z bardzo wielką szybkością.

Zamiast umieszczania masy zapłonowej bezpośrednio w masie 8 można również masę zapłonową umieścić w spalającej się rurce (z tektury, celuloиду i t. d.) albo też w rurce niepalnej, lecz dziurkowanej. Masa ta może być zresztą umieszczona w kanale lub rurce, umieszczonej w pocisku mimośrodowo, przy czym ten kanał może mieć dowolny kształt, np. śrubowy, łamany i t. d. Można wreszcie stosować większą liczbę kanałów.

Chcąc stosować pocisk ten jako pocisk smugowy, wystarczy w odpowiedniej chwili wywołać zapłon ładunku 8 za pomocą odpowiedniego zapalnika.

Można tak samo do ładunku dymnego dodać substancji drażniącej lub trującej, w celu otrzymania pocisku ofenzywnego lub obronnego albo też w celu wypróbowania aparatów oddechowych, w celu niszczenia pasożytów i t. d.

Pocisk może być ładowany wyłącznie substancjami dymnymi, zapalającymi lub gaszącymi i na ogół może być stosowany we wszystkich przypadkach, kiedy chodzi o wywołanie na odległość wywiązywania się materiałów stałych, płynnych lub gazowych bez wyrzucania odłamków.

Otwór lub otwory wyjściowe mogą zależnie od przeznaczenia pocisku otwierać się w dowolnych miejscach jego powierzchni zewnętrznej.

Urządzenie według wynalazku nadaje się do pocisków wszelkiego rodzaju przeznaczonych do broni gładkiej lub gwintowanej, do granatów wszelkiego rodzaju, bomb lotniczych i t. d.

Oczywiście, wynalazek opisano wyżej i przedstawiono na rysunku tylko dla przykładu, można bowiem doń wprowadzać różne zmiany nie wykraczające poza jego ramy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk nie dający odłamków, w którego dno jest wkręcony ogon, zaopatrzony w brzechwy, znamieny tym, że w jego dnie znajduje się wydrążenie, połączone z atmosferą i wnętrzem pocisku, przy czym wewnątrz pocisku jest zakryte zaworem np. w postaci wciśniętego weń korka, który po uderzeniu pocisku o przeszkodę zostaje wypchnięty w tył, odkrywając otwory, łączące z atmosferą, lecz nie wypada na zewnątrz, a opiera się o wkręcony ogon.

2. Pocisk według zastrz. 1, zawierający wewnątrz ładunek materiału dymnego i zaopatrzony w głowicowy zapalnik uderzeniowy, znamieny tym, że przenosze-

nie płomienia od zapalnika uderzeniowego na ładunek dymny pocisku odbywa się za pośrednictwem masy zapłonowej (9), umieszczonej w kanale, łączącym zapalnik z otworem w dnie pocisku, zakrytym korkiem.

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, posiadający kształt kropli, znamieny tym, że ładunek wewnętrzny, służący do wyrównywania ciężaru pocisku, otacza jego ładunek główny i jest umieszczony w miejscu największej średnicy wnętrza pocisku.

Sageb
Société Anonyme de Gestion
et d'Exploitation de brevets.

Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

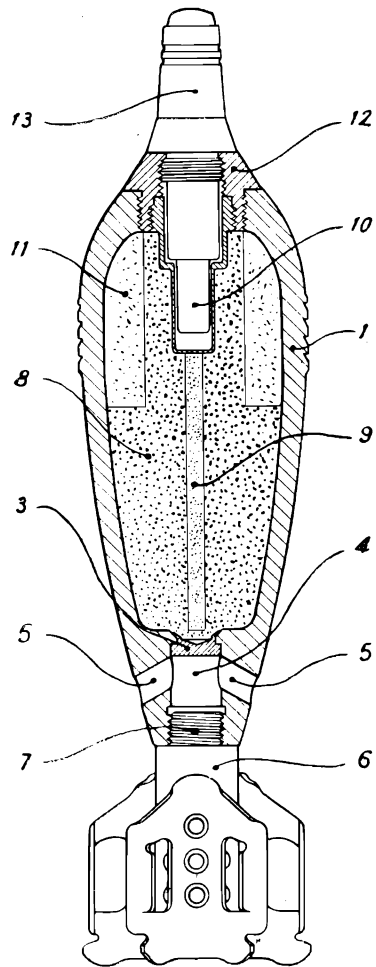

Fig. 2

